

الگویابی معادلات ساختاری رابطه بین یادگیری سازمانی با انگیزش شغلی کارکنان در آموزش و پرورش ناحیه 1 بندرعباس

اسماء عباسقلی زاده، سمانه عباسقلی زاده، اسداله علیرضایی، مهدی جعفری

کارشناس ارشد مدیریت اجرایی، گرایش استراتژیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد کرمان، کرمان، ایران

Aabbasgholizadeh08@gmail.com

کارشناس ارشد مدیریت اجرایی، گرایش استراتژیک، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس، بندرعباس، ایران

پرسنل شاغل در آموزش پرورش ناحیه 1 بندرعباس

Samaneh.3063@yahoo.com

دکتری مدیریت صنعتی، باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان، واحد سیرجان، دانشگاه آزاد اسلامی، سیرجان، ایران.

Alirezaei.emba@gmail.com

دانشجو دکتری برنامه ریزی درسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران

Mehdi.jafari7598@yahoo.com

چکیده

هدف این تحقیق بررسی رابطه بین یادگیری سازمانی با انگیزش شغلی کارکنان در آموزش و پرورش ناحیه 1 بندرعباس بوده است. این تحقیق به لحاظ هدف، کاربردی و از نظر ماهیت و روش، از نوع همبستگی می باشد. جامعه آماری این تحقیق عبارت است از کلیه کارکنان سازمان یاد شده بالا که تعداد آن ها در سال 1399 به 4330 نفر بالغ گردیده است. از جامعه آماری مزبور بر اساس جدول کرجسی و مورگان (1970)، نمونه ای به حجم 352 نفر تعیین گردیده است که به روش تصادفی ساده می باشد. ابزار گردآوری داده ها، دو پرسشنامه استاندارد بوده است. تجزیه و تحلیل داده ها با استفاده از معادلات ساختاری و نرم افزار *Lisrel* انجام گرفته است، یافته های تحقیق نشان می دهد که: بین یادگیری سازمانی (و نیز ابعاد آن) و انگیزش شغلی کارکنان رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. در خاتمه، به منظور بهبود یادگیری سازمانی و ارتقاء انگیزش شغلی کارکنان، پیشنهاد های سازنده ای به مسئولین مربوطه ارائه گردیده است.

واژگان کلیدی: یادگیری سازمانی، انگیزش شغلی کارکنان، آموزش و پرورش ناحیه 1 بندرعباس

1. مقدمه

عصر کنونی دوره دگرگونی های شتابنده و پیش بینی ناپذیر است و وضعیت مدیریت در جامعه ما بیانگر عدم توازن میان پیچیدگی های روزافزون سازمان ها و عدم توانایی سازمان ها در پیش بینی و مقابله با تهدیدها و پیچیدگی هاست. سازمان ها برای اینکه بتوانند با تهدیدها مقابله و از فرصت ها استفاده بهینه کنند باید ظرفیت ها و توانمندی های درونی خود را بشناسند تا نقاط قوت خود را تقویت و نقاط ضعف خود را ترمیم کنند. شناخت عوامل مؤثر بر انگیزش شغلی یکی از مهم ترین راه کارها در این راستاست (بهداری و همکاران، 1391).

انگیزش شغلی را مجموعه ای از نیروهای انرژی بخش می داند که از درون و ورای وجود شخص نشأت می گیرند و آغازگر رفتار مربوط به کار و تعیین کننده شکل، جهت و مداومت آن می باشند. بنابراین، انگیزش فرایندی روانشناختی و حاصل تعامل بین فرد و محیط است. سلگرن و همکاران (2020) به اعتقاد دیچنزو و رایبیز (1996) انگیزش شغلی تعیین کننده عمده عملکرد در محیط کار می باشد. شواهد نشان می دهند که کارکنان برانگیخته حضور منظم تری دارند، کوشاترند، دارای انعطاف پذیری بیشتری هستند و خشنودتر می باشند (آخوندی بناب، موسوی، پیرخانی و پور مقدم، 1390). انگیزش شغلی نشان دهنده